

Ուստաստանում վերջին տարիներս ընդունվեցան մի քանի օրէնքներ, որոնց նպատակն է քիչթէ շատ պաշտպանել մշակներին։ Հիմնվեց և մի նոր իշխանութիւն՝ գործարանական վերատեսչութիւնը (ֆաբրիկայ հնուեկը), որի պարտականութիւնն է հսկել օրէնքի գործադրութեան վրա գործարաններում։ Բաժումի գործարաններում (կարծեմ նոյն) է և բազում և ուրիշ տեղեր) ափրում է այնպիսի անտառնելի դրութիւն, որ գործարանական վերատեսչութեան հաստատվելը պիտի օրիվայ հարց համարվի։ Յոյս ունենք՝ որ կառավարութիւնը անտարեր չի մնայ դէպի հազարւոր մշակների դառն վիճակը։

ՆԻՒԹԵՐ ԳԻՒՂԱԿԱՆ ԿԵՆՆՔՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԵ
ԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

Մեզ ամենիս յայտնի է, թէ ինչ ժամանակ հիմնվեցան զիւղական դատարաններ և տանուտելիներ իրանց օգնականներով։ Ես չունեմ նպատակ դատողութիւն անել, թէ լաւ է, կամ անօգուտ է այդ «գիւղական ինքնավարութիւնը» (քրեստյանութեան ժամանակակից առաջնահարաբերությունը)։ Ամեն միջոցներ լաւ են համարվում, եթէ նրանք հասցնում են նպատակին... Հիմա մենք մի քանի երեսյթներ կը ներկայացնենք հետո նոյն խոկ գիւղական կեանքից իր ինքնավարութեան մէջ։ Առասարակ դժուար չէ իմանալ, թէ ինչպիսի ցաւալի ճշմարտութիւններ են բովանդակում այդ երեսյթները. գիւղացին, անկիրթ և չը զարգացած մարդը, ինչպէս կարող է բաւականութիւն տալ իր ժամանակից պահանջներին և որ և է նշանաւոր դեր խաղալ նոյն խոկ հասարակութեան գործերի մէջ, քանի որ նա բոլորովին անընդունակ է դեռ իր անացին գործերը կարգին տանել...

Ահա ընտրում են զիւղացիք իրանց կառավարելու համար դատաւորներ, առանուածելներ և վերջններիս համար օգնականներ։ Այդ շինական կառավարութիւնը ունի պետական կառավարութեան կողմից տուած—сельское положение կանոնագիրը, որի համեմատ պէտք է գործել։ Ըստ ուղղու իրաւունքը տուած է հասարակութեանը։ Ի հարկէ, անկիրթ ժողովուրդը կընարէ աւելի անկիրթ մարդիք, չունենալով իր մէջ կրթված անդամներ։ Այդ մարդիկ ամբողջովին անդրագէտ են, թէպէտ պատահում է, որ մի քանիսը թըզթիվ վրա տառեր նշանակելուց գուրկ չեն։ Դրանք սկսում են դատել և կառավարել հասարակութեան գործերը։ Դրանցից ամեն մէկը մի միկրոտն Սաքօ է (Հացի խնդիր՝ Պ. Պ.), ամենքը իրանց ջանքերը գործադրում են սեփական շահերը որոնելով, չը խնայելով ամենաաշխիւ միջոցներ։ Կիրակի օրերը բաց է զիւղական դատարանը. նըստած են—երեք դատաւոր և մի եասեհի—ոռասիւ պէտք է խորհուրդ կազմէն։ Ես առակ զրագէտ մարդ ջոկել, բայց համարեա ամենաձայնվեցան, ասելով, թէ զրագէտ «մեզ կուտի», —ուրեմն, ընթերցող գիմեղ մարդակեր է հաշում։

Գիմուորագրութիւնը հայերից մի քիչ գիւղացու զաղափարը զրագէտների մասին տերը աշխատում են, ինչպէտ իրանք են առուսում տալ։ Իրանց որդիկերանց։

Շատ և շատ հաւանելի է, որ մեր թե տեսուչները ծխական ուսումնարաններ են անում զիւղերում, միայն ծրագիրը հաչէ։ Սակայն պէտք է խոստովանված, որ կան ուսուցչիչը լինում է շատ անփորձ, և Ներսիսեան դպրոցը աւարտելով, իմկոյն զգուշերը ուսուցչութիւն անելու. ծրագրի հաշակերտները կարող են ընդունվել որոշեալքով, —թիւը աշակերտների սահմանափակվայդ բոլորը անտեղի է գլուխ մէջ, զիւղացու

ԱՐՄԱԿ ԴԱՐԱՁԻԶԱԳԻՑ

Նոյեմբ
Զինուորակոչական ատեանը վերջա
ն իր գործունէութիւնը Դարաշիչա
հճակահանութեանը այս տարի են
55 հոգի հայ նորակոչներ, որոնցը
կական զինուոր վերցրեց 36 հոգի,
մնների զինուորացու երիտասարդն
ճակ հանեցին, թւով 43 հոգի էին
նուորագրական կանոնադրութեան
նուոր որոշվեց 4 հոգի միայն: Հայ
երդում ընդունելով արձակվեցան
մինչև առաջիկայ գեկտեմբեր ամս
նուհեաև անմիջապէս պարտաւոր
ոլ զինուորակոչական ատեանը և
քրքի մէջ: Վիճակահանութիւնը, ինչպա
րի, կատարվեց Ներքին-Ախտայի
առարանի արքունական չէնքում:

Զինուորակոչական ատեանի և Նը
ութեան մասին խօսելով չէ կարել
նել այն հանգամանքի վրա, որ այս
չչչազգի գաւառակի հայ նորակոշնե
նուոր վերցվեց, քան թէ պիտի վե

տառձառը ժողովրդի տղիտութիւնն
աև ժողովուրդը իր ծխական գ
զիւղական տանուտէրների միջոցո
ցակագրում և առաջարկում զին
ն ատեանին իր զինուորացու երիս
լը, որի մէջ, բացի 20 տարեկան թ
րից, որոնք 1870 թւի ծնվածները
էին, մտցնում են 20-ից աւելի կա
րիք ունեցներին ևս, որոնց թւի
ան համեմատ, կանօնադրութեան
իշարութիւնից վճռվում է այնքա
յնեւ, որքան համապատասխան է
ծ ցուցակագրի թւին: Բայց երբ զ
եանը սկսում է իր արդար գործու
երը դուրս են հանվում զինուորացք
կից 20-ից աւելի կամ պակաս տար
ուակոչները, —այն ժամանակ վիճակը

զների թիւը զգալի կերպով պակաս կական զինուոր որոշվում է Նախկի դական—ժողովրդադրական ցուցակովների թիւ համեմատ: Օրինակ, որաշխագի շրջանի հայ նորակոչների քան 400 էր, որի համեմատ, օրին, վճռված էր զինուոր վերցնել 36 պիհականանութեան ենթարկվեցան այս:

Ֆող լաւ հասկանան մեր գիտակը ըները և «աղա»—տանուտէրները մանքը և աչքի առաջ ունենալով ի ծի հետեանքը՝ գիտակցաբար վերա հասարակական ընդհանուր թիւնները, որոնց տանելու համար ված և են իրքե հասարակութեան լին ընտրելին են...

ՆԱՄԱԿ ՆԵՐԻՒՆ-ԱԽՏԱՅԻՑ

Նոյեմբեր
Հաւական ժամանակ է, որ շրջակայ
ղերի խոշոր անաստունների մէջ ցաւ
այդ պատճառով, ինչպէս զիւզացիք
բազմաթիւ եղջիւրաւոր անաստունն
ովել: Սակայն թժակական միջոցներ
այդպիսի զիւղերից: Այդ գեա

կան է Կարծել որ ռամիկ զիւղաց
կողմից որ և է օգնութիւն չը գտն
մ են զանազան սրբերի օգնութեան
որջակայ բազմաթիւ զիւղերի հոգ
արարոյսերը մնացել են առանց կալվ

տաճառով այդ գիւղացիներից շատեր
և նեղ դրամնեան մէջ են զտնվում
ու նրանց ամրողջ յոյսը զրված է ի
տատիկների վրա, որոնք դիկված
այդ պատճառով շատ գիւղացին
էն հաւաք անուած էն և ու ու

ի հարկն անդամ չեն կարողանում
ած, որ անցեալները այստեղից շա-
լներ էին արտահանվում թիֆիս, |
իշտեղ, այնու ամենայնիւ այժմ հա-
թինը դադարեցրած պէտք է համ-
ուանքն այն եղաւ, որ հացի գինը գ-
լ պակասեց և հետզետէ պակասելու
լ:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՆ.

Ալէքսանդրապօլ, 18 նոյեմբերի
ն «Մշակ» լրագրի № 129-ի ներ-
ի բաժնում տպված էր մի լուր, ուր
ստուեր է ձգում իմ և Արդութեան
պղոցի աւագ-ուսուցչի գործունէու-
լրատուն ասում է. «Ուսուցչական
մակերպութիւնը կասկածելի է կա-
զպրոցների այս տարվայ թէ արդիւ-
նը և թէ խաղաղ շարունակութիւնը»:
ողութեան օրիորդաց դպրոցի ու-
խումբը, մի երկուսի բացառութեամբ,
ովայ արդ իւն ատու խումբն է: ու-
ուսուցիչներն ընտրված են թիւ-
առաջարկած ընտրութեամբ: Ուսւ-
ցիչն իր ցենզով և կրթութեամբ
է, քան թէ անցեալ տարվանն
լեզուի, թուաբանութեան և միւ-

ուստուցիչը, երգեցողութեան ուսուցիչը ուսուցիչ անցեալ տարիանից ան ողորմելի դրութեան մէջ գտանք սջաղիմութեան կողմից, այդ մասին է թէ հօգաբարձութեանը և թէ հայրեացին, որն եկաւ և իր ազգով տն

սրբն տրված են զրաւոր ապացոյ-
երաբերում է ռւսուցչական խմբերի
թեանը, թող պ. լրատուն զուր տեղ
անհանգիստ չը լինի: Յիշաւի մեջ
է Երևանի թեմակալի փոխանորդ
իգորիս եպիսկոպոս Գառնակերեանց:
ոց մասնաւորապէս իմ անձնականի
ունեցել, որովհետև ինձ ոչ ճանա-
ն ոչ գործունէութեանս հետ ծա-
նա սկզբունքով հակառակ էր ին-
չ դպրոցի աւագ-ուսուցչի ընտրու-
ութ այն հասարակ պատճառով, որ
որել մեզ, ասելով՝ որ աւագ-ուսու-
րելը անմիջապէս իր իրաւունքն է
եալ տարվայ դէպքերն աչքի առա-
րիկորիս եպիսկոպոսը, հեռացնել
որ աւագ-ուսուցիչ պ. Տէր-Պետր-
ոսիստ հակառակ էր ինձ այդ պա-
րմիշտ գերջ տալով անցեալ տարվա-
երին: Այս դէպքում, դա շատերի
սրբազնի միջամտութիւնն անհրա-
ւու կողմից, որպէս պարզվեց, աւագ-
հաստատելը անմիջապէս առաջնոր-

կէտին, որ ես ուսուցիչ եմ եղել
—այդ բնակ մի անպատւաքեք բան է
թէպէտ այդ էլ սխալ է: Թիֆլիսի
ն առաջնորդ սրբազնն Արիստակչի
ինձ հաստատել էր Զալալ-Օղոս
ութեան պաշտօնով: Դրանից առ
եմ վարել Ախալցխայի Նղիսաբէթի
ահա վեցերորդ տարին է, որ ուս
շտօն եմ վարում:

Համար համալսարանականին են
առաջ: Գուցէ համալսարանականին են
ու այսպիսի անբարեյաջող համա-
լսարանին են գտայ վերահսկողութեան
ուղը... Եւ ինչո՞ւ մեր բոլոր իսկա-
ւագ-ուսուցիչները, որոնք այդ ցէն-
անակված են այդ պաշտօնութեա-
նողութեան միւս զպուցների առաջ-
և Միւս կողմից՝ չէ որ մեր թիւթեան
համալսարանականին չեն, այլ
նման սոսկ ուսուցիչներ: Եթիւնը
պնտութիւնը պահանջում է, որ մար-
տիւններ չանեն, հառարակութեան
տորեն, անխոհեմաբար ուսումնարա-
ցած չը գցն, այլ ուսումնարաննե-
մութիւնը տեսնելով՝ խղճանակով

ԵՒՀ Ս. ՓՐԿԻՀ ԵԿԵՂԵՑՈւ ԵՐԿՐԱՄՆԱՆ
ԱՆ Վ ԵՊԱՆԻԱՆ.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՒՆ
Թիֆլիս, 21 նոյեմբերի
32-րդ համարում պ. Պ. Զաքարևան,
Յ. Մալիսասեանցի թարգմանած
ակի հերոսը՝ ասում է. «Աբրամ»

